

en Ting ved man, naar man forelægger Lovforslag om et fast Statslaan paa 60 Mill. Kr., og det er, at dette Laan i alt Fald skal forrentes og amortiseres, den Udgift har man bundet sig til for Fremtiden, og naar der ikke er Dækning til at afholde denne Udgift af de ordinære Indtægter, maa man skaffe disse Indtægter forøgede. Jeg kan ikke, indtil jeg bliver overbevist om det modsatte, tro, at Regeringen ikke vil indrømme dette. Man kan ikke forelægge et Lovforslag, der skaber en saa væsentlig ny fast Udgift, som notorisk ikke kan afholdes af de nuværende Indtægter, uden samtidig eller i alt Fald inden kort Tid at anvise Midler til dens Dækning. Det vil ikke være en forsvarlig Fremgangsmaade ikke at gøre det. Man kan ikke nøjes med at sige: Det maa Fremtiden, Efterfølgerne om. Nej, det maa de Mænd om, som skaber Udgiften, som staar for Styret i det Øjeblik, hvor det bliver nødvendigt at sætte Staten gennem en lang Aarrække for denne betydelige Udgift. Vi kan forhandle videre herom i det Udvalg, som sikkert vil blive nedsat om denne Sag, men jeg nærer ingen Tvivl om, at Regeringen, som ellers har vist sig i den vanskelige Situation, hvori den er blevet sat, at være sig sit Ansvar bevidst, ogsaa vil være det i dette Tilfælde, naar Sagen nærmere bliver overvejet.

K. M. Klausen: Naar i en Tid som denne de løbende daglige Udgifter er i stærk Stigning, medens de løbende Indtægter er i stærk Aftagen, kan man godt forstaa, at den højtærede Finansminister føler sig ængstelig og ser sig om efter Midler til at styrke Kassebeholdningen. Det er ganske vist allerede sket, Regeringen har faaet Ret til at inddrage Reservebeholdningen i Kassebeholdningen, men da Reservebeholdningens Midler for en stor Del er saadanne, som kun med Tab kan realiseres, føler vel den højtærede Finansminister sig ikke tilfreds hermed. Den højtærede Finansminister har derfor ønsket at styrke Kassebeholdningen ved at optage det foreslaaede Statslaan. Jeg skal ikke i Øjeblikket komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de Betingelser, hvorpaa dette Laan skal stiftes, er billige eller dyre; mig forekommer det, at de næsten er Aagerbetingelser, at det er en ret høj Rente, der skal svares af dette Laan, og der er efter min Mening altsaa ikke nogen Grund til at falde i Henrykkelse over Laangivernes Fædrelandssind ved denne Lejlighed. Det er imidlertid

altsammen Spørgsmaal, som egner sig bedre til Drøftelse i et Udvalg. Jeg hørte den foregaaende Taler antyde, at Sagen skulde henvises til et Udvalg, der kan man ogsaa drøtte Spørgsmaalet om, hvorvidt Laanesummens Størrelse er passende, eller om man ikke godt kunde tænke sig, at den kunde nedsættes noget. Man kunde der ligeledes optage den Tanke til Drøftelse, som blev fremsat af den ærede foregaaende Taler, om vi skulde skride til nye Skattelove. Det forekommer mig at være en Vej, som vi i Øjeblikket meget nødig skulde ind paa. Vi har her i Danmark haft nok af Skattelovspolitik i de senere Aar, vi kender alle den skarpe Strid, der har været i Befolkningen, om de Skattelove, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fik gennemført, og jeg tror ikke, at Øjeblikket er til at rejse en ny Strid indenfor Rigsdagen ved at foreslaa, at der lægges nye Skatter paa Befolkningen.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at faa drøftet i det Udvalg, der ventelig vil blive nedsat, og det er Spørgsmaalet om Kommunerne. Her indenfor Rigsdagen opfordrer man stærkt Kommunerne til at sætte ekstraordinære Arbejder i Gang for at afhjælpe Arbejdsløsheden, men Kommunerne vil ikke være i Stand til at gennemføre dette af de almindelige Midler, de har til Raadighed. Skal de i nogen Udstrækning kunne gøre det, maa de nødvendigvis skride til Optagelse af nye Laan, men Spørgsmaalet bliver da, om dette Statslaan ikke kommer til at staa i Vejen for Kommunerne, saa at de Kilder, af hvilke Kommunerne skulde søge Laan, bliver tømt. Ogsaa dette Spørgsmaal fortjener formentlig Overvejelse i et Udvalg, og for øvrigt har Sagen vel ikke saa stor Hast, thi heldigvis befinder vi os for Øjeblikket ikke i nogen Nødstilstand. Jeg vil derfor, som sagt, være glad ved, at Sagen bliver henvist til et Udvalg, og fra Socialdemokratiets Side skal man gerne gaa med til at give Sagen en velvillig Behandling i dette Udvalg.

Mads Larsen: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale dette Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling. Det er fra alle Sider erkendt, at det under Hensyn til den foreliggende Situation og de store ekstraordinære Udgifter, som vi dels staar midt i, og som vi dels kan forudse vil komme, er paatrængende nødvendigt at skaffe flere Midler end dem, der er til Raadighed, til Veje, og